

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 14. 3. 2018
COM(2018) 134 final

2018/0060 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

**o zmene nariadenia (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o minimálne krytie strát pri
problémových expozíciách**

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2018) 73 final} - {SWD(2018) 74 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Tento návrh je dôležitou súčasťou práce na posilňovaní hospodárskej a menovej únie Európy (HMÚ). Integrovaným finančným systémom sa posilní odolnosť HMÚ voči nepriaznivým otarasom tak, že sa uľahčí cezhraničné rozdelenie súkromného rizika cez hranice, pričom sa zároveň zníži potreba rozdeľovania verejného rizika. V snahe dosiahnuť tieto ciele musí EÚ teraz dobudovať bankovú úniu a zaviesť všetky základné články únie kapitálových trhov. V oznámení Komisie z 11. októbra 2017¹ sa stanovuje postup na dobudovanie bankovej únie prostredníctvom súbežného presadzovania zníženia rizika a rozdelenia rizika v rámci plánu na posilnenie HMÚ stanoveného Komisiou 6. decembra 2017.²

Dôležitou súčasťou úsilia Únie v oblasti ďalšieho zmierňovania rizík v bankovom systéme a zabezpečenia zamerania bánk na poskytovanie úverov podnikom a občanom je riešenie veľkého objemu nesplácaných úverov a problémových expozícií³, ako aj ich možnej akumulácie v budúcnosti. V diskusiách prebiehajúcich v Rade sa potvrdzuje, že na dokončenie bankovej únie, čo je najdôležitejšia priorita v Agende lídrov, je nevyhnutné dosiahnuť ďalší pokrok pri riešení nesplácaných úverov.

Vysoký objem nesplácaných úverov môže negatívne ovplyvniť výkonnosť banky dvoma hlavnými spôsobmi. Po prvé, nesplácané úvery vytvárajú pre banku nižšie príjmy ako splácané úvery, čím znižujú ziskovosť banky a môžu spôsobiť straty, ktoré znižujú jej kapitál. V najväčších prípadoch môžu tieto účinky ohroziť životaschopnosť banky s potenciálnymi dôsledkami pre finančnú stabilitu. Po druhé, nesplácané úvery si vyžadujú značné množstvo ľudských aj finančných zdrojov banky. To znižuje schopnosť banky poskytovať úvery, a to aj malým a stredným podnikom (MSP).

Znížená ponuka úverov postihuje najmä MSP, keďže závisia od poskytovania bankových úverov v oveľa väčšej miere než väčšie spoločnosti, čo má vplyv na hospodársky rast a vytváranie pracovných miest. Poskytovanie bankových úverov je často príliš nákladné a objemy poskytovania bankových úverov pre MSP boli vážne ovplyvnené finančnou krízou v roku 2008. To bráni rozvoju a rastu MSP.

¹ Oznámenie Európskemu parlamentu, Rade, Európskej centrálnej banke, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o dobudovaní bankovej únie, COM(2017) 592 final, 11. 10. 2017.

² Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Európskej rade, Rade a Európskej centrálnej banke Ďalšie kroky na ceste k dobudovaniu európskej hospodárskej a menovej únie: časový plán, COM(2017) 821 final, 6. 12. 2017.

³ Problémové expozície zahŕňajú nesplácané úvery, nesplácané dlhové cenné papiere a nesplácané podsúvahové položky. Nesplácané úvery tvoria najväčšiu časť problémových expozícií a tento pojem sa bežne používa ako *pars pro toto*. Nesplácané úvery sú úvery, v prípade ktorých dlžník čelí ťažkostiam pri uskutočňovaní plánovaných platieb na úhradu úroku alebo úhradu istiny. Ak sú platby po splatnosti viac než 90 dní alebo sa stanoví, že je nepravdepodobné, že dlžník úver splatí, považuje sa tento úver za nesplácaný úver.

Aj dobre rozvinuté sekundárne trhy s nesplácanými úvermi sú jedným zo základných článkov dobre fungujúcej únie kapitálových trhov⁴. Jedným z hlavných cieľov priority Komisie, ktorou je zavedenie únie kapitálových trhov, je poskytovať nové zdroje financovania podnikom, MSP a najmä inovatívnym podnikom s vysokým rastom v EÚ. Hoci projekt únie kapitálových trhov sa zameriava na uľahčenie prístupu podnikom EÚ k nebankovému financovaniu a na diverzifikáciu nebankového financovania podnikov EÚ, uznáva sa v ňom aj dôležitá úloha, ktorú zohrávajú banky pri financovaní hospodárstva EÚ. Jedna z tematických oblastí únie kapitálových trhov sa preto zameriava na zvyšovanie schopnosti bánk poskytovať úvery podnikom, a to aj prostredníctvom posilnenia ich schopnosti získať hodnotu z kolaterálu poskytnutého na zabezpečenie úverov.

Vysoké úrovne nesplácaných úverov sa musia riešiť pomocou komplexného prístupu. Zatiaľ čo hlavnú zodpovednosť za riešenie vysokej úrovne nesplácaných úverov nesú stále banky a členské štáty⁵, existuje aj jednoznačný rozmer EÚ na zníženie súčasných objemov nesplácaných úverov, ako aj na predchádzanie nadmernému hromadeniu nesplácaných úverov v budúcnosti vzhľadom na vzájomné prepojenie bankového systému EÚ, a to najmä v eurozóne. Vznikajú najmä významné potenciálne účinky presahovania z členských štátov s vysokou úrovňou nesplácaných úverov do celého hospodárstva EÚ, ktoré ovplyvňujú finančnú stabilitu aj hospodársky rast.

V akčnom pláne riešenia nesplácaných úverov v Európe, ktorý 11. júla 2017 schválila Rada ECOFIN, bola uznaná potreba prijatia ráznych a komplexných opatrení. V tomto akčnom pláne sa vytyčuje komplexný prístup, ktorý je zameraný na skladbu vzájomne sa dopĺňajúcich opatrení v štyroch oblastiach politiky: i) bankový dohľad a regulácia; ii) reforma rámcov reštrukturalizácie, platobnej neschopnosti a vymáhania dlhov; iii) rozvoj sekundárnych trhov pre ohrozené aktíva a iv) podpora reštrukturalizácie bankového systému. Kroky v týchto oblastiach sa majú podniknúť na vnútroštátnej úrovni a v prípade potreby na úrovni Únie. Niektoré opatrenia budú mať výraznejší vplyv na hodnotenie rizika bánk pri vzniku úveru, zatiaľ čo iné podporia rýchle uznanie a lepšie riadenie nesplácaných úverov, a ďalšie opatrenia zvýšia trhovú hodnotu takýchto nesplácaných úverov. Tieto opatrenia sa navzájom posilňujú a keby sa vykonávali samostatne, neboli by dostatočne účinné.

Tento návrh spolu s ďalšími opatreniami, ktoré Komisia predkladá, ako aj opatrenia prijaté jednotným mechanizmom dohľadu a Európskym orgánom pre bankovníctvo (EBA) sú kľúčovými časťami tohto úsilia. Kombináciou viacerých vzájomne sa dopĺňajúcich opatrení Komisia pomáha vytvárať vhodné prostredie pre banky na riešenie nesplácaných úverov v ich súvahách a znižovať riziko budúceho hromadenia nesplácaných úverov.

Banky budú musieť vyčleniť dostatočné zdroje, keď sa nové úvery stanú nesplácanými, čím vytvoria primerané stimuly na riešenie nesplácaných úverov v počiatočnom štádiu a zabránia príliš veľkému hromadeniu nesplácaných úverov.

Ak sa úvery stanú nesplácanými, účinnejšie mechanizmy vymáhania zabezpečených úverov umožnia bankám riešiť nesplácané úvery, na ktoré sa uplatnia primerané záruky pre dlžníkov.

⁴ Oznámenie Európskej komisie Európskemu Parlamentu, Európskej rade, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov: Dokončenie únie kapitálových trhov do roku 2019 – nastal čas postupovať rýchlejšie, COM(2018) 114.

⁵ Komisia túto záležitosť príslušným členským štátom sústavne pripomína v kontexte európskeho semestra.

Keby sa objem nesplácaných úverov aj napriek tomu príliš zvýšil – ako je to v súčasnosti v prípade niektorých bánk a niektorých členských štátov – banky ich budú môcť predávať na efektívnych, konkurencieschopných a transparentných sekundárnych trhoch iným subjektom. Orgány dohľadu ich v tomto budú usmerňovať na základe svojich existujúcich právomocí špecifických pre jednotlivé banky, tzv. právomocí piliera 2 podľa smernice o kapitálových požiadavkách (CRD)⁶. Ak sa nesplácané úvery stanú závažným a rozsiahlym problémom, členské štáty môžu zaviesť vnútroštátne správčovské spoločnosti alebo iné opatrenia v rámci súčasných pravidiel štátnej pomoci a pravidiel riešenia krízových situácií bánk.

Týmto návrhom sa stanovujú zákonný prudenciálny zabezpečovací mechanizmus na zabránenie nadmernému hromadeniu nesplácaných úverov v budúcnosti bez dostatočného krytia strát v súvahách bánk. Toto opatrenie dopĺňa niekoľko ďalších opatrení, ktoré sa dnes predkladajú, ako sa uvádza v oznámení Komisie s názvom Druhá správa o napredovaní v oblasti znižovania nesplácaných úverov v Európe⁷. S cieľom pomôcť bankám lepšie spravovať nesplácané úvery Komisia vydáva aj samostatný návrh, ktorým sa i) posilňuje ochrana zabezpečených veriteľov tým, že sa im poskytujú účinnejšie metódy spätného získania ich peňazí zo zabezpečených úverov poskytnutých obchodným dlžníkom, a to mimosúdne; a ii) odstraňujú nenáležité prekážky brániace spravovaniu úverov tretími stranami a prevodu úverov s cieľom ďalej rozvíjať sekundárne trhy s nesplácanými úvermi. Členským štátom sa poskytne aj usmernenie o tom, ako môžu v prípade potreby vytvoriť vnútroštátne správčovské spoločnosti (AMC), a to v plnom súlade s pravidlami EÚ v oblasti bankovníctva a štátnej pomoci. Koncepcia AMC poskytuje praktické odporúčania pre návrh a zriadenie AMC na vnútroštátnej úrovni, pričom vychádza z osvedčených postupov vyplývajúcich z predchádzajúcich skúseností v členských štátoch⁸.

Tieto iniciatívy sa navzájom posilňujú. Zákonný prudenciálny zabezpečovací mechanizmus zabezpečuje, že úverové straty z budúcich nesplácaných úverov sú dostatočne kryté, čo uľahčuje riešenie ich krízovej situácie alebo ich predaj. Koncepcia AMC pomáha členským štátom, ktoré si to želajú, pri reštrukturalizácii ich bánk prostredníctvom zriadenia správčovských spoločností zaoberajúcich sa nesplácanými úvermi. Tieto účinky dopĺňa tlak na ďalší rozvoj sekundárnych trhov s nesplácanými úvermi, keďže vďaka nim by bol dopyt po nesplácaných úveroch viac konkurencieschopný a zvýšila by sa ich trhovú hodnotu. Okrem toho zrýchlené uplatnenie kolaterálu ako rýchleho mechanizmu na spätné získanie hodnoty kolaterálu znižuje náklady na vyriešenie nesplácaných úverov.

⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013, Ú. v. EÚ L 176, s. 338.

⁷ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade a Európskej centrálnej banke – Druhá správa o napredovaní v oblasti znižovania nesplácaných úverov v Európe, vložte číslo COM hneď, ako bude k dispozícii.

⁸ vložte číslo SWD, hneď ako bude k dispozícii.

- **Súlady s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Pre problematické expozície sa musia tvoriť rezervy v súlade s uplatniteľným účtovným rámcom. Nový medzinárodný štandard finančného výkazníctva (IFRS) 9, ktorý sa uplatňuje v EÚ od 1. januára 2018, by mal pomôcť riešiť otázku oneskorených a nedostatočných rezerv, keďže fungujú na základe očakávanej straty. V novom štandarde sa však zavádzajú len obmedzené zmeny, pokiaľ ide o finančné aktíva, ktoré sa stali problémovými. Okrem toho sa v účtovných štandardoch vrátane IFRS 9 stanovujú všeobecné zásady a prístupy, pokiaľ ide o určenie rezerv na úverové straty, a nie podrobné pravidlá. Napriek dostupným usmerneniam o uplatňovaní účtovných štandardov sa v nich zvyčajne ponecháva voľnosť pri určovaní očakávaných úverových strát z bezproblémových a problémových expozícií, pokiaľ ide okrem iného o odhadované budúce peňažné toky z kolaterálu alebo zo záruk, a v dôsledku toho pri určovaní úrovne rezerv.

Príslušné orgány (t. j. orgány dohľadu) môžu v rámci piliera 2 prudenciálneho rámca stanoveného v smernici o kapitálových požiadavkách (CRD) ovplyvňovať koncepciu tvorby rezerv inštitúcie a vyžadovať konkrétne úpravy výpočtov vlastných zdrojov v jednotlivých prípadoch⁹. Opatrenia piliera 2 sa uplatňujú podľa uváženia príslušného orgánu a posudzujú sa jednotlivo na základe posúdenia, že koncepcia tvorby rezerv inštitúcie je z hľadiska dohľadu neprimeraná alebo nie je dostatočne obozretná.

Na záver, straty z úverových expozícií (vrátane problémových expozícií) sú predmetom účtovných štandardov aj prudenciálnej regulácie. V súčasnosti však ani účtovný, ani prudenciálny rámec neupravuje spoločné minimálne zaobchádzanie, ktoré by účinne bránilo hromadeniu nedostatočne krytých problémových expozícií.

Rada vo svojom akčnom pláne vyzvala Komisiu, aby „zvážila prudenciálne zabezpečovacie mechanizmy riešenia potenciálu v rámci tvorby rezerv, ktoré by sa vzťahovali na novovzniknuté úvery. Tieto zákonné zabezpečovacie mechanizmy by po posúdení najvhodnejších nastavení v súlade s medzinárodnou praxou mohli mať podobu povinných prudenciálnych odpočtov z vlastných zdrojov NPL“.

Je pravdepodobnejšie, že nedostatočne kryté problematické expozície zostanú v súvahách bánk pri pokuse bánk predísť uznaniu strát alebo oneskoriť uznanie strát (tzv. prístup „počkáme a uvidíme“). Nedostatočná tvorba rezerv a straty vyplývajúce z odkladu splátok predstavujú najväčšie prekážky pri reštrukturalizácii dlhu a predaji aktív, pretože banky môžu reštrukturalizáciu alebo znižovanie pákového efektu odložiť s cieľom predísť uznaniu strát. Neskoré uznanie strát sa podľa všetkého podieľa na zníženej miere poskytovania úverov, pretože oneskorenia vyvíjajú na banky ešte väčší tlak na zvyšovanie rezerv počas stresových období (t. j. keď sa objavia straty a regulačné požiadavky na vlastné zdroje sú najzáväznejšie).

Komisia v reakcii na žiadosť Rady ECOFIN uskutočnila cielené konzultácie a posúdenie vplyvu, pričom dospela k záveru, že zavedenie minimálneho prudenciálneho zaobchádzania, ktoré by slúžilo ako zákonný zabezpečovací mechanizmus pre novovzniknuté expozície, ktoré sa následne zmenia na problémové, je vhodné na zabránenie hromadeniu problémových expozícií v budúcnosti. Navrhovanými zmenami v nariadení o kapitálových požiadavkách

⁹ Komisia objasnila rozsah tejto právomoci vo svojej správe o preskúmaní fungovania jednotného mechanizmu dohľadu, COM(2017) 591 final.

(CRR)¹⁰, ktoré je priamo uplatniteľné na všetky inštitúcie v EÚ, sa vytvoril rámec pre prudenciálny zabezpečovací mechanizmus pre novovzniknuté expozície, ktoré sa stali nesplácanými, vo forme časovo viazaných prudenciálnych odpočtov od vlastných zdrojov. Cieľom tohto zabezpečovacieho mechanizmu je:

- znížiť riziká finančnej stability vyplývajúce z veľkého objemu nedostatočne krytých problémových expozícií, a to zabránením nahromadeniu alebo nárastu objemu takýchto problémových expozícií s možnými účinkami presahovania pri stresových trhových podmienkach; a
- zabezpečiť, aby inštitúcie mali dostatočné krytie strát vyplývajúcich z problémových expozícií, čím sa ochráni ich ziskovosť, kapitál a náklady na financovanie v stresových obdobiach. To by zase zabezpečilo dostupnosť stabilného a menej procyklického financovania pre domácnosti a podniky.

Doplňal by i) uplatňovanie účtovných štandardov, pokiaľ ide o tvorbu rezerv na problémové expozície; a ii) použitie existujúcich právomocí v oblasti dohľadu v rámci piliera 2 na základe posúdení jednotlivých prípadov zo strany príslušného orgánu.

Inštitúcie preto budú musieť naďalej uznávať rezervy v súlade so svojim posúdením a platnými účtovnými štandardmi. Tieto rezervy vrátane prípadného zvyšovania z dôvodu IFRS 9 budú plne zohľadnené na účely prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu. Ak suma rezerv a iných úprav nepostačuje na pokrytie strát vyplývajúcich z problémových expozícií do výšky spoločnej minimálnej úrovne, uplatní sa prudenciálny zabezpečovací mechanizmus a bude sa vyžadovať odpočítanie rozdielu od položiek vlastného kapitálu Tier 1 (CET1). Ak príslušné orgány v jednotlivých prípadoch zistia, že napriek uplatňovaniu prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu na problémové expozície podľa tohto nariadenia nie sú problémové expozície konkrétnej inštitúcie dostatočne kryté, môžu využívať svoje právomoci v oblasti dohľadu podľa piliera 2.

S cieľom zabezpečiť konzistentnosť v rámci prudenciálneho rámca sa navrhované zaobchádzanie v rámci piliera 1 zakladá na vymedzeniach a pojmoch, ktoré sa už používajú pri vykazovaní na účely dohľadu. Pojem problémových expozícií, ktorý sa zavádza touto zmenou, ako kritériá týkajúce sa odkladu splátok, je v súlade s pojmom vo vykonávacom nariadení Komisie (EÚ) č. 680/2014¹¹, ktorý sa už bežne uplatňuje na vykazovanie na účely dohľadu.

Ak je to potrebné z dôvodu konzistentnosti, navrhujú sa aj zmeny príslušných ustanovení nariadenia o kapitálových požiadavkách (CRR).

• **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Viac ako päť rokov po tom, čo sa európske hlavy štátov a predsedovia vlád dohodli na vytvorení bankovej únie, existujú dva jej piliere, a to jednotný dohľad a riešenie krízových situácií, ktoré spočívajú na pevnom základe tvorenom jednotným súborom pravidiel pre všetky inštitúcie v EÚ. Hoci sa dosiahol významný pokrok, sú potrebné ďalšie kroky na

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012, Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1.

¹¹ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 680/2014 zo 16. apríla 2014, ktorým sa stanovujú vykonávacie technické predpisy, pokiaľ ide o vykazovanie inštitúciami na účely dohľadu podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 (Ú. v. EÚ L 191, 28.6.2014, s. 1).

dobudovanie bankovej únie vrátane vytvorenia jednotného systému ochrany vkladov, ako sa stanovuje v oznámení z októbra 2017 a v pláne z decembra 2017.

Okrem komplexného balíka reforiem navrhnutého Komisiou v novembri 2016 („balík reforiem v bankovníctve“) je navrhovaný prudenciálny zabezpečovací mechanizmus jedným z opatrení na zníženie rizika, ktoré sú potrebné na posilnenie odolnosti bankového sektora a ktoré sú paralelné s postupným zavádzaním európskeho systému ochrany vkladov (EDIS). Cieľom týchto opatrení je zároveň zabezpečiť, aby sa jednotný súbor pravidiel uplatňoval na všetky inštitúcie v EÚ v rámci bankovej únie i mimo nej. Celkové ciele tejto iniciatívy uvedené vyššie sú plne zosúladené a koherentné so základnými cieľmi EÚ, ktoré spočívajú v podpore finančnej stability, znižovaní pravdepodobnosti a rozsahu podpory daňovníkov v prípade vyriešenia krízy inštitúcie a v prispievaní k harmonickému a udržateľnému financovaniu hospodárskej činnosti, čo pomáha dosiahnutiu vysokej úrovne konkurencieschopnosti a ochrany spotrebiteľa.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Právny základ navrhovaných zmien je rovnaký ako pri zmene legislatívneho aktu, t. j. článok 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

• Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

V súčasnom prudenciálnom rámci EÚ sa nestanovuje harmonizované prudenciálne zaobchádzanie, pokiaľ ide o problémové expozície. V dôsledku toho sa skutočné krytie strát vyplývajúcich z problémových expozícií môže v bankách v rôznych jurisdikciách líšiť, a to aj vtedy, ak znášajú rovnaké podkladové riziko. Tým sa môže obmedziť porovnateľnosť podielu kapitálu v jednotlivých krajinách a ohroziť ich spoľahlivosť. Banky s rovnakým rizikovým profilom, ktoré používajú rovnakú menu, budú mať rôzne podmienky financovania v závislosti od toho, kde v Únii sa nachádzajú. Vytvára sa tak ďalšia finančná fragmentácia, ktorá ohrozuje jeden z najdôležitejších prínosov vnútorného trhu, a to diverzifikáciu a cezhraničné rozdelenie hospodárskych rizík.

Členské štáty však majú len obmedzený rozsah pôsobnosti na stanovenie všeobecne aplikovateľných a právne záväzných požiadaviek týkajúcich sa tvorby a rezerv. Napríklad IFRS patria do zodpovednosti Rady pre medzinárodné účtovné štandardy (IASB). Pokiaľ ide o prudenciálne zaobchádzanie, minimálne požiadavky, ktoré sú priamo uplatniteľné na inštitúcie (vrátane problémových expozícií, napr. odpočty od vlastných zdrojov), podliehajú maximálnej harmonizácii v rámci celého vnútorného trhu.

Príslušné orgány, pod ktoré patria inštitúcie vykonávajúce dohľad v EÚ, majú podľa piliera 2 rámca právomoc ovplyvňovať koncepciu tvorby rezerv a vyžadovať špecifické úpravy na výpočet vlastných zdrojov v jednotlivých prípadoch vzhľadom na osobitnú situáciu danej inštitúcie. Nemôžu však stanoviť harmonizované (minimálne) zaobchádzanie pre všetky členské štáty a inštitúcie ani nemôžu účinne, systematicky a pre celú EÚ riešiť potenciálnu nedostatočnú tvorbu rezerv na problémové expozície.

Cieľom navrhovaných opatrení je nahradiť existujúce právne predpisy EÚ. Toto je možné najlepšie dosiahnuť na úrovni EÚ, a nie prostredníctvom rôznych vnútroštátnych opatrení alebo opatrení orgánov dohľadu. Legislatívne opatrenia na úrovni EÚ povedú k harmonizovanému zaobchádzaniu, na základe ktorého sa bude od všetkých inštitúcií usadených v EÚ vyžadovať, aby riešili straty z novovzniknutých expozícií, ktoré sa stanú problémovými, na spoločnej prudenciálnej minimálnej úrovni. Takýto prudenciálny

zabezpečovací mechanizmus by na úrovni celej EÚ automaticky zabrzdil hromadenie budúcich problémových expozícií bez dostatočného krytia strát z úverov a posilnil by tak finančné zdravie bánk a ich schopnosť poskytovať úvery. Opatrenia na úrovni EÚ obmedzia potenciálne účinky presahovania v rámci EÚ. Takisto sa týmto spôsobom pomôže posilniť znižovanie rizík a dosiahnuť rovnaké podmienky na vnútornom trhu tým, že sa banky dostanú do rovnocenného postavenia, pokiaľ ide o prudenciálne zaobchádzanie s problémovými expozíciami, pričom sa obmedzia zbytočné rozdiely v postupoch bánk a zároveň sa zlepši porovnateľnosť, čím sa uľahčí trhová disciplína a podporí sa dôvera v trh.

- **Proporcionalita**

Neoddeliteľnou súčasťou posúdenia vplyvu, ktoré je pripojený k tomuto návrhu, je otázka proporcionality. Okrem toho, že sa všetky navrhované možnosti posúdili jednotlivo so zreteľom na cieľ proporcionality, posúdila sa aj nedostatočná proporcionalita existujúcich pravidiel s cieľom minimalizovať administratívne náklady a náklady na dodržiavanie predpisov pri súčasnom zabezpečení spoločného zaobchádzania v celej Únii.

V návrhu sa stanovuje harmonizované zaobchádzanie s problémovými expozíciami na prudenciálne účely na zabezpečenie toho, aby všetky inštitúcie v EÚ mali minimálnu úroveň krytia na riziká spojené s problémovými expozíciami. V rámci uplatniteľných požiadaviek na minimálne krytie sa berie do úvahy, ako dlho sa expozícia klasifikuje ako problémová, rozlišuje sa v nich medzi nezabezpečenými a zabezpečenými problémovými expozíciami, ako aj medzi problémovými expozíciami, keď je záväzok dlžníka po splatnosti viac než 90 dní, a inými problémovými expozíciami. Navrhované zaobchádzanie teda zodpovedá rôznym charakteristikám rizík, ktoré problémové expozície môžu niesť, a zároveň naďalej poskytuje relatívne jednoduchý prístup, ktorý sa môže celoplošne uplatňovať. Najprimeranejším prostriedkom, ako zabezpečiť rovnaké podmienky, znížiť regulačnú zložitosť a predísť neopodstatneným nákladom na dodržiavanie predpisov (osobitne v prípade cezhraničných činností), podporovať väčšiu integráciu na trhu EÚ a prispievať k zabráňovaniu vzniku príležitostí na regulatórnu arbitráž, je zmeniť existujúce pravidlá Únie týkajúce sa požiadaviek na vlastné zdroje.

- **Výber nástroja**

Navrhuje sa, aby sa tieto opatrenia zaviedli zmenou nariadenia EÚ č. 575/2013, keďže súvisia s existujúcimi ustanoveniami uvedeného nariadenia alebo ich rozvíjajú, a to najmä pokiaľ ide o výpočet vlastných zdrojov.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Komisia v novembri 2017 zorganizovala ciele konzultácie na posúdenie toho, či je vhodné zaviesť prudenciálny zabezpečovací mechanizmus na riešenie nedostatočnej tvorby rezerv na problémové expozície.

Cieľom bolo zozbierať stanoviská súkromných a verejných zainteresovaných strán týkajúce sa uskutočniteľnosti prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu, jeho možného návrhu podoby a možných neplánovaných dôsledkov. Otázky sa týkali všetkých troch možností politiky analyzovaných v posúdení vplyvu, ktoré sa uskutočnilo po konzultáciách.

Do konzultácií sa mohli zapojiť všetky zainteresované strany. Najviac príspevkov poskytli banky a bankové združenia a niekoľko príspevkov bolo aj od orgánov dohľadu. Celkovo bolo prijatých 38 príspevkov: 29 príspevkov bolo od súkromných zainteresovaných strán (vrátane jednej súkromnej osoby) a 9 od verejných zainteresovaných strán. Najviac príspevkov bolo od respondentov z členských štátov s najvyššími pomermi problémových expozícií.

Pokiaľ ide o podobu prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu, väčšina zainteresovaných strán uprednostňovala progresívne smerovanie odpočtu vzhľadom na to, že by sa tak lepšie rozpoznali včas vymáhané úvery. Na túto možnosť sa návrh zameriava. Niektorí respondenti presadzovali rozlišovanie medzi problémovými expozíciami, keď dlžník stále spláca svoje záväzky, a problémovými expozíciami, keď je dlžník insolventný. Toto rozlišovanie sa do návrhu zahrnulo.

Zhrnutie príspevkov do konzultácií sa nachádza v prílohe 2 k posúdeniu vplyvu.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Komisia požiadala o príspevok aj Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA), ktorý v rámci obmedzeného časového rámca reagoval na žiadosť o poradenstvo, pokiaľ ide o vplyv možného prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu. Odhady, ktoré poskytol orgán EBA, boli zahrnuté do posúdenia vplyvu.

- **Posúdenie vplyvu**

Posúdenie vplyvu¹² bolo prerokované s výborom pre kontrolu regulácie a bolo schválené bez výhrad 17. januára 2018¹³. K návrhu je priložené posúdenie vplyvu, s ktorým je návrh aj naďalej v súlade.

V posúdení vplyvu sa opisuje základný scenár a porovnáva sa s tromi možnosťami zavedenia prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu, pričom sa zohľadňujú všetky relevantné predpoklady. V základnom scenári sa zohľadňuje súčasný stav, pokiaľ ide o tvorbu rezerv na problémové expozície, t. j. uplatňovanie nových pravidiel v súlade s IFRS 9 a existujúce právomoci príslušných orgánov v oblasti dohľadu týkajúce sa zvýšenia tvorby rezerv na problémové expozície. Boli navrhnuté dve možnosti prudenciálneho odpočtu od vlastných zdrojov v prípade nedostatočnej tvorby rezerv buď s použitím riešenia na základe odpočtu na konci obdobia, alebo s použitím postupných odpočtov (ktoré by mohli byť lineárne alebo progresívne). Ako tretia možnosť bolo navrhnuté riešenie v podobe haircutov v prípade zabezpečených problémových expozícií, kde by sa na výpočet zabezpečovacieho mechanizmu zohľadnili špecifické druhy zabezpečenia používané na problémové expozície. Na základe analýzy posúdenia vplyvu je uprednostňovanou možnosťou riešenie v podobe postupných progresívnych odpočtov. V porovnaní s riešením odpočtu na konci obdobia sa týmto spôsobom predíde výraznému kaskádovému efektu. Bankám to takisto umožňuje lepšie presadzovať zabezpečenie alebo vymáhanie úverov počas niekoľkých prvých rokov na rozdiel od lineárnych odpočtov. A napokon, táto možnosť sa vníma ako menej zložitá a prevádzkovo menej náročná než možnosť založená na riešení haircutmi.

Ako sa uvádza v posúdení vplyvu, očakávané náklady v súvislosti so zavedením prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu na nedostatočnú tvorbu rezerv na problémové

¹² Vložiť odkaz na posúdenie vplyvu.

¹³ Vložiť odkaz na kladné stanovisko.

expozície sa dajú považovať za zvládnuteľné. Podľa odhadov orgánu EBA by kumulatívne zníženie mediánu vlastného kapitálu Tier 1 bánk EÚ v dôsledku zavedenia prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu (podobného, ako je ten navrhovaný) o 20 rokov predstavovalo približne 138 bázičných bodov. Tento výsledok však stále predstavuje hornú hranicu možného vplyvu navrhovaného opatrenia vzhľadom na to, že východiskové predpoklady sú pomerne konzervatívne (pozri posúdenie vplyvu), a nezahŕňa účinky miernejšej kalibrácie uplatniteľnej na špecifické prípady problémových expozícií s nízkou pravdepodobnosťou splatenia.

Táto správa o posúdení vplyvu bola mierne zmenená v súlade s odporúčaniami stanoviska výboru pre kontrolu regulácie. Spoločný úvod k všetkým trom správam o problémových expozíciách sa rozšíril, aby sa poskytlo lepšie vysvetlenie synergických účinkov medzi všetkými tromi správami. Zahrnuli sa ďalšie odôvodnenia potreby opatrenia na úrovni EÚ a správa bola upravená, aby lepšie odrážala vplyv existujúcich opatrení, ako sú právomoci v rámci IFRS 9 a piliera 2. Vložili sa aktualizované odhady orgánu EBA spolu s prepracovanejšími vysvetleniami použitých výsledkov a predpokladov. Takisto sa upravili kvantifikačné tabuľky podľa aktualizovaných odhadov s cieľom zlepšiť kvantifikáciu makroekonomických vplyvov uprednostňovanej možnosti.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

V tejto iniciatíve sa predstavuje nový nástroj (požiadavky na minimálne krytie vzniknutých/očakávaných strát z problémových expozícií), ktorým sa dopĺňajú existujúce právne predpisy zavedením nového prudenciálneho zaobchádzania a zahŕňajú sa existujúce vymedzenia. Zabezpečením pravidiel týkajúcich sa štandardizovanej minimálnej úrovne krytia v celej Únii sa zvýši efektívnosť existujúcich právnych predpisov. Treba zdôrazniť, že úrovne problémových expozícií budú ovplyvnené aj inými súčasnými aj minulými iniciatívami týkajúcimi sa problémových expozícií, preto sa dá len ťažko vymedziť, ako jednotlivé opatrenia prispievajú k zvýšeniu efektívnosti (pre podrobné informácie pozri prílohu 3 k posúdeniu vplyvu).

Prudenciálny zabezpečovací mechanizmus na nedostatočné krytie problémových expozícií rezervami podporí stabilnejšie poskytovanie úverov v budúcnosti tým, že sa posilnia súvahy bánk prostredníctvom včasnejšieho a účinnejšieho riadenia nesplácaných úverov. Pozitívny účinok by mal byť prínosom predovšetkým pre MSP, ktoré sú závislejšie od poskytovania úverov bankami než veľké korporácie.

- **Základné práva**

EÚ sa zaviazala dodržiavať prísne normy ochrany základných práv a je signatárom mnohých dohôd o ľudských právach. V tejto súvislosti sa v návrhu rešpektujú základné práva a dodržiujú sa zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie, najmä sloboda podnikania, právo vlastníť majetok, právo na spravodlivý proces, ochrana osobných údajov a ochrana spotrebiteľa.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh nemá vplyv na rozpočet EÚ.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Vzhľadom na to, že týmto návrhom sa zavedú úpravy výpočtov vlastných zdrojov stanovené v nariadení CRR, jeho monitorovanie a hodnotenie sa bude vykonávať ako súčasť monitorovania uvedeného nariadenia.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Vymedzenie pojmu problémová expozícia – navrhovaný článok 47a

Na účely prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu sa v nariadení CRR zavádza vymedzenie pojmu problémová expozícia. Toto vymedzenie pojmu vychádza z konceptu problémovej expozície stanoveného vo vykonávacím nariadení Komisie (EÚ) č. 680/2014, ktoré sa už spoločne uplatňuje na vykazovanie na účely dohľadu. Toto vymedzenie pojmu zahŕňa okrem iného zlyhané expozície tak, ako sú vymedzené na účely požiadaviek na výpočet vlastných zdrojov pre kreditné riziko, a expozície zhoršenej kvality v súlade s uplatniteľným účtovným rámcom. Okrem toho takisto v súlade s vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) č. 680/2014 navrhované zmeny zavádzajú prísne kritériá na podmienky prerušenia zaobchádzania s expozíciou ako s problémovou, ako aj regulačné dôsledky refinancovania a iných opatrení týkajúcich sa odkladu splátok.

Všeobecné zásady prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu – navrhovaný článok 36 ods. 1 písm. m) a článok 47c:

Prudenciálny zabezpečovací mechanizmus sa skladá z dvoch hlavných prvkov: i) požiadavky, aby inštitúcie až do výšky spoločnej minimálnej úrovne kryli vzniknuté a očakávané straty z novovzniknutých úverov, keď sa tieto úvery stanú nesplácanými („požiadavka na minimálne krytie“); a ii) ak sa požiadavka na minimálne krytie nespĺní, z odpočítania rozdielu medzi úrovňou skutočného krytia a minimálnym krytím od položiek vlastného kapitálu Tier 1.

Požiadavka na minimálne krytie sa postupne zvyšuje v závislosti od toho, ako dlho sa expozícia klasifikuje ako problémová. Ročné zvýšenie požiadavky na minimálne krytie je nižšie počas prvých rokov po tom, ako sa expozícia klasifikuje ako problémová. Toto postupné zvyšovanie odráža skutočnosť, že čím dlhšie sa expozícia klasifikuje ako problémová, tým nižšia je pravdepodobnosť, že sa splatná suma vymôže.

Dodržiavanie požiadaviek na minimálne krytie by sa vzťahovalo na tieto položky:

a) rezervy uznávané podľa uplatniteľného účtovného rámca („úpravy kreditného rizika“), t. j. výška špecifických a všeobecných rezerv na straty z úverov v súvislosti s kreditnými rizikami, ktoré boli vykázané v účtovnej závierke inštitúcie;

b) dodatočné úpravy ocenenia v prípade aktív ocenených reálnou hodnotou;

c) iné zníženia vlastných zdrojov; napríklad inštitúcie majú možnosť požiadať o vyššie odpočty od vlastných zdrojov, ako sa vyžaduje v nariadení; a

d) v prípade inštitúcií, ktoré vypočítavajú rizikovo vážené aktíva s použitím prístupu interných ratingov (IRB), regulačný schodok v dôsledku očakávaných strát, ktorý sa už odpočítava od vlastných zdrojov.

Prudenciálny zabezpečovací mechanizmus sa uplatňuje len v prípade, keď súčet súm uvedených v písmenách a) až d) nepostačuje na splnenie uplatniteľnej požiadavky na minimálne krytie. Odpočtom by sa zabezpečilo, že sa riziká spojené s problémovými expozíciami nejakým spôsobom vhodne odrazia na podieloch vlastného kapitálu Tier 1.

Rozlišovanie medzi nezabezpečenými a zabezpečenými problémovými expozíciami – článok 47c ods. 2 a 3:

V závislosti od toho, či sa problémová expozícia klasifikuje ako nezabezpečená alebo zabezpečená, sa uplatňujú rôzne požiadavky na krytie. Problémové expozície alebo časti problémových expozícií kryté oprávneným zabezpečením sa na základe nariadenia o kapitálových požiadavkách (CRR) považujú za *zabezpečené*. Naopak, problémové expozície alebo časti problémových expozícií, ktoré nie sú kryté oprávneným zabezpečením, sa považujú za *nezabezpečené*. Úver len čiastočne krytý kolaterálom by sa považoval za zabezpečený, pokiaľ ide o krytú časť, a za nezabezpečený, pokiaľ ide o časť, ktorá nie je krytá kolaterálom.

V zásade sa s problémovými nezabezpečenými kreditnými expozíciami a problémovými kreditnými expozíciami zabezpečenými kolaterálom môže zaobchádzať rovnako. Tieto druhy expozícií však majú rozličné charakteristiky, pokiaľ ide o riziká. So zabezpečenými problémovými expozíciami sa vo všeobecnosti spája menšie riziko než s nezabezpečenými problémovými expozíciami, pretože zabezpečenie viažuce sa na úver dáva inštitúcii popri všeobecnom nároku voči zlyhanému dlžníkovi aj špecifický nárok na aktívum alebo voči tretej strane bez toho, aby sa znížila jeho všeobecná pohľadávka voči zlyhanému dlžníkovi. Naopak, inštitúcia zvyčajne nemá žiadny iný uskutočniteľný nárok v prípade, že sa nezabezpečený úver stane nesplácaným, ako vykonať pri tomto úvere odklad splátok. Miery návratnosti sú v priemere výrazne vyššie v prípade zabezpečených problémových expozícií ako v prípade nezabezpečených. Presadzovanie zabezpečenia si však vyžaduje dodatočný čas a v prípade potreby aj uplatnenie kolaterálu. Pri nezabezpečených problémových expozíciách by sa preto malo vyžadovať vyššie a včasnejšie minimálne krytie strát veriteľskou bankou ako pri zabezpečených problémových expozíciách. Po uplynutí určitého počtu rokov, počas ktorých sa nepodarilo úspešne presadiť zabezpečenie (t. j. keď nebolo možné uplatniť kolaterál/záruku), by sa však toto zabezpečenie už nemalo považovať za účinné. V takom prípade je potrebné aj plné krytie hodnoty expozície zabezpečenej problémovej expozície. Včasné riešenie krízovej situácie zabezpečených problémových expozícií by malo v budúcnosti uľahčiť prebiehajúce úsilie reformovať systémy platobnej neschopnosti v niekoľkých členských štátoch a používanie urýchlených mimosúdnych postupov presadzovania práva pre kolaterál, ktoré sú plánované v návrhu smernice Komisie o správcov úverov, nákupcoch úverov a vymáhaní kolaterálu prijatom v ten istý deň ako tento návrh. Banky využívajúce mimosúdne postupy vymáhania majú tendenciu reštrukturalizovať, vymôcť alebo scudziť svoje problémové expozície skôr a rýchlejšie. Boli by menej ovplyvnené potrebou zvýšiť svoje krytie strát pri problémových expozíciách.

Rozlišovanie medzi problémovými expozíciami, keď je záväzok dlžníka po termíne splatnosti viac než 90 dní, a inými problémovými expozíciami – článok 47c ods. 2 a 3:

Vymedzenie pojmu problémové expozície zahŕňa prípady, keď sa usúdi, že dlžník pravdepodobne nesplätí dlh, hoci stále uhrádza splátky. Vzhľadom na to, že inštitúcia stále dostáva od dlžníka platby v plnej sume bez prílišného omeškania, vo všeobecnosti sa očakáva, že kreditné riziko bude nižšie než pri expozíciách, pri ktorých je záväzok dlžníka po termíne splatnosti viac než 90 dní, a v takých prípadoch je odôvodnené uplatňovať menej prísny časový harmonogram. Konkrétne by problémové expozície mali byť kryté do výšky 80 %

hodnoty expozície po vymedzenom časovom období (napr. po dvoch rokoch v prípade nezabezpečených problémových expozícií a po ôsmich rokoch v prípade zabezpečených problémových expozícií). Naopak, v prípadoch, keď je akýkoľvek podstatný záväzok dlžníka voči inštitúcií po termíne splatnosti viac než 90 dní, po vymedzenom časovom období by sa malo vyžadovať plné krytie.

Výnimka vzťahujúca sa na už poskytnuté úvery – článok 469a

Prudenciálny zabezpečovací mechanizmus by sa uplatňoval len na expozície, ktoré vznikli po 14. marci 2018 vzhľadom na to, že od tohto dátumu je dostatočne jasné, ako by sa toto nové pravidlo uplatňovalo. Aby sa predišlo obchádzaniu tejto výnimky, expozície, ktoré vznikli pred prijatím tohto návrhu, ale ktoré inštitúcia neskôr zmení tak, že zvýši ich expozičnú hodnotu, sa budú považovať za novovzniknuté expozície. Naopak s expozíciami, ktoré vznikli pred dátumom prijatia tohto návrhu, by sa malo zaobchádzať v súlade s pravidlami, ktoré platia k uvedenému dátumu, a to aj v prípade, že budú refinancované alebo budú predmetom iných opatrení týkajúcich sa odkladu splátok.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**o zmene nariadenia (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o minimálne krytie strát pri problémových expozíciách**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,
 so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,
 so zreteľom na návrh Európskej komisie,
 po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,
 so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky¹⁴,
 so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹⁵,
 konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,
 keďže:

- (1) Vytvorenie komplexnej stratégie na riešenie problematiky problémových expozícií je pre Úniu prioritou. Hoci riešenie otázky problémových expozícií je primárne zodpovednosťou bánk a členských štátov, v tejto oblasti existuje zároveň jasný rozmer Únie, ktorého cieľom je znížiť súčasný objem problémových expozícií a predchádzať prípadnému nadmernému hromadeniu problémových expozícií v budúcnosti. Vzhľadom na vzájomnú prepojenosť bankového a finančného systému v celej Únii, keď banky pôsobia vo viacerých jurisdikciách a členských štátoch, existuje výrazný potenciál účinkov presahovania do ostatných členských štátov i Únie ako celku, a to tak v súvislosti s hospodárskym rastom, ako aj v súvislosti s finančnou stabilitou.
- (2) Integrovaným finančným systémom sa posilní odolnosť európskej menovej únie voči nepriaznivým otrasom tak, že sa uľahčí cezhraničné rozdelenie súkromného rizika, pričom sa zároveň zníži potreba rozdeľovania verejného rizika. V snahe dosiahnuť tieto ciele by Únia mala dobudovať bankovú úniu a ďalej rozpracovať aspekty únie kapitálových trhov. Na dobudovanie bankovej únie je nevyhnutné riešiť vysoký objem problémových expozícií a ich možné hromadenie v budúcnosti, pričom to isté je nevyhnutné aj v oblasti zabezpečovania hospodárskej súťaže v bankovom sektore, zachovávaní finančnej stability a stimulácie poskytovania úverov v snahe vytvoriť pracovné miesta a podporiť rast v Únii.
- (3) Rada v júli 2017 vo svojom „akčnom pláne riešenia nesplácaných úverov v Európe“ vyzvala rozličné inštitúcie, aby prijali vhodné opatrenia na ďalšie riešenie vysokého

¹⁴ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

¹⁵ Ú. v. EÚ C ..., ..., s.

počtu problémových expozícií v Únii. V tomto akčnom pláne sa vytyčuje komplexný prístup, ktorý je zameraný na skladbu vzájomne sa dopĺňajúcich opatrení v štyroch oblastiach politiky: i) bankový dohľad a regulácia; ii) reforma rámcov reštrukturalizácie, platobnej neschopnosti a vymáhania dlhov; iii) rozvoj sekundárnych trhov pre ohrozené aktíva; iv) podpora reštrukturalizácie bankového systému. Kroky v týchto oblastiach sa majú podniknúť na vnútroštátnej úrovni a v prípade potreby na úrovni Únie. Komisia ohlásila podobný zámer vo svojom „oznámení o dobudovaní bankovej únie“ z 11. októbra 2017¹⁶, v ktorom vyzvala na vypracovanie komplexného balíka opatrení na riešenie nesplácaných úverov v Únii.

- (4) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013¹⁷ tvorí spoločne so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013¹⁸ právny rámec, ktorý upravuje prudenciálne pravidlá pre inštitúcie. Nariadenie (EÚ) č. 575/2013 obsahuje okrem iného ustanovenia priamo uplatniteľné na inštitúcie pre potreby určovania ich vlastných zdrojov. Preto je nevyhnutné doplniť existujúce prudenciálne pravidlá uvedené v nariadení (EÚ) č. 575/2013 a týkajúce sa vlastných zdrojov o ustanovenia, ktorými sa bude vyžadovať odpočet od vlastných zdrojov, ak problémové expozície nie sú dostatočne kryté prostredníctvom rezerv alebo iných úprav. Pre problémové expozície by to prakticky znamenalo vytvorenie prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu, ktorý sa bude jednotne uplatňovať na všetky inštitúcie Únie.
- (5) Prudenciálny zabezpečovací mechanizmus by nemal príslušným orgánom brániť v tom, aby uplatňovali svoje právomoci v oblasti dohľadu v súlade so smernicou 2013/36/EÚ. Keď príslušné orgány v jednotlivých prípadoch zistia, že napriek uplatňovaniu prudenciálneho zabezpečovacieho mechanizmu zavedeného v tomto nariadení na problémové expozície nie sú takéto expozície konkrétnej inštitúcie dostatočne kryté, môžu využiť právomoci v oblasti dohľadu, ktoré sú uvedené v smernici 2013/36/EÚ, vrátane právomoci uvedenej v článku 104 ods. 1 písm. d) uvedenej smernice.
- (6) Na účely uplatňovania zabezpečovacieho mechanizmu je vhodné zaviesť do nariadenia (EÚ) č. 575/2013 jasný súbor podmienok na klasifikáciu problémových expozícií. Keďže vo vykonávacom nariadení Komisie (EÚ) č. 680/2014 sa už stanovujú kritériá týkajúce sa problémových expozícií na účely vykazovania na účely dohľadu, je vhodné, aby klasifikácia problémových expozícií vychádzala z uvedeného existujúceho rámca. Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 680/2014 odkazuje na zlyhané expozície, ako sú vymedzené na účely výpočtu požiadaviek na vlastné zdroje pre kreditné riziko, a na expozície zhoršenej kvality podľa uplatniteľného účtovného rámca. Keďže na to, či sa expozícia klasifikuje ako problémová, môžu mať vplyv opatrenia na odloženie splatnosti, klasifikačné kritériá dopĺňajú jasné kritériá týkajúce sa vplyvu opatrení na odloženie splatnosti. Opatrenia na odloženie splatnosti môžu mať rozličné dôvody a následky, vzhľadom na čo je vhodné stanoviť, aby sa opatrením na odloženie splatnosti prijatým vo vzťahu k problémovej expozícii

¹⁶ COM(2017) 592 final, 11.10.2017.

¹⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012, Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1.

¹⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013, Ú. v. EÚ L 191, 28.6.2014, s. 1.

neukončila klasifikácia uvedenej expozície ako problémovej s výnimkou prípadu, keď sú splnené určité prísne kritériá na takéto ukončenie.

- (7) Čím dlhšie je expozícia problémová, tým nižšia je pravdepodobnosť náhrady jej hodnoty. Tá časť expozície, ktorá by mala byť krytá rezervami, inými úpravami alebo odpočtami, by sa preto mala časom zväčšovať v súlade s vopred stanoveným harmonogramom.
- (8) So zabezpečenými problémovými expozíciami sa vo všeobecnosti spája menšie riziko než s nezabezpečenými problémovými expozíciami, pretože zabezpečenie viažuce sa na úver dáva inštitúcii popri všeobecnom nároku voči zlyhanému dlžníkovi aj špecifický nárok na aktívum alebo voči tretej strane. V prípade nezabezpečeného úveru by bol k dispozícii len všeobecný nárok voči zlyhanému dlžníkovi. Vzhľadom na vyššie riziko pri nezabezpečených úveroch by sa mal uplatňovať prísnejší harmonogram. Expozícia, ktorá je len čiastočne krytá kolaterálom, by sa mala považovať za zabezpečenú v prípade krytej časti a za nezabezpečenú v prípade časti, ktorá nie je krytá kolaterálom.
- (9) V závislosti od toho, či je expozícia problémová z dôvodu omeškania dlžníka viac než 90 dní, alebo či je problémová z iných dôvodov, by sa mal uplatňovať odlišný harmonogram. V prvom prípade by požiadavka na minimálne krytie mala byť vyššia, pretože inštitúcia už dlhý čas nedostala od dlžníka žiadnu platbu. V druhom prípade by nemala existovať požiadavka na plné krytie, pretože stále existuje určitá splátka alebo vyššia pravdepodobnosť splátky.
- (10) Keď sa expozícia klasifikuje ako problémová z dôvodov iných než jej stav po splatnosti viac než 90 dní a následne sa stane expozíciou po splatnosti viac než 90 dní, mal by sa na ňu začať uplatňovať prísnejší harmonogram uplatniteľný na problémové expozície po splatnosti viac než 90 dní. Nový harmonogram by nemal byť retroaktívny a mal by sa uplatňovať odo dňa, keď sa expozícia stane expozíciou po splatnosti viac než 90 dní. Koeficientom, ktorý sa má uplatniť, by však mal byť koeficient, ktorý by sa bol uplatnil, ak by sa expozícia bola od začiatku klasifikovala ako problémová expozícia, pretože je viac než 90 dní po splatnosti.
- (11) S cieľom zabezpečiť, aby sa ocenenie zabezpečenia problémových expozícií inštitúcií riadilo obozretným prístupom, by EBA mal zvážiť, či treba vypracovať – a ak je to nevyhnutné, tak by mal aj vypracovať – spoločnú metodiku, najmä pokiaľ ide o predpoklady týkajúce sa náhrady a presaditeľnosti, prípadne vrátane minimálnych požiadaviek na precenenie z pohľadu načasovania.
- (12) S cieľom uľahčiť hladký prechod na tento nový prudenciálny zabezpečovací mechanizmus by sa nové pravidlá nemali uplatňovať vo vzťahu k expozíciám, ktoré vznikli pred 14. marcom 2018. Komisia opakovane zverejnila svoj zámer zaviesť prudenciálny zabezpečovací mechanizmus pre problémové expozície. K dátumu legislatívneho návrhu by mala pre inštitúcie a iné zainteresované strany existovať dostatočná istota, pokiaľ ide o spôsob, akým sa prudenciálny zabezpečovací mechanizmus, ktorý navrhuje Komisia, bude uplatňovať.
- (13) Nariadenie (EÚ) č. 575/2013 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 575/2013

- (1) V článku 36 sa dopĺňa toto písmeno m):
„m) uplatniteľnú výšku nedostatočného krytia pri problémových expozíciách.“
- (2) Vkladajú sa tieto články 47a, 47b a 47c:

„Článok 47a

Problémové expozície

1. Na účely článku 36 ods. 1 písm. m) výraz „expozícia“ zahŕňa ktorúkoľvek z týchto položiek za predpokladu, že nie sú zahrnuté v obchodnej knihe inštitúcie:
 - a) dlhový nástroj vrátane dlhového cenného papiera, úver, záloha, hotovostný zostatok v centrálnej banke a akýkoľvek iný vklad splatný na požiadanie;
 - b) poskytnutý úverový príslub, poskytnutá finančná záruka alebo akýkoľvek iný poskytnutý príslub bez ohľadu na to, či je odvolateľný alebo neodvolateľný.
2. Na účely článku 36 ods. 1 písm. m) je hodnotou expozície dlhového nástroja jeho účtovná hodnota ocenená bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifických úprav kreditného rizika, dodatočných úprav ocenenia v súlade s článkami 34 a 105, súm odpočítaných v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. m) alebo iných znížení vlastných zdrojov súvisiacich s danou expozíciou.

Na účely článku 36 ods. 1 písm. m) je hodnotou expozície poskytnutého úverového príslubu, poskytnutej finančnej záruky alebo iných poskytnutých príslubov ich nominálna hodnota, ktorá predstavuje maximálnu expozíciu inštitúcie voči kreditnému riziku bez zohľadnenia akéhokoľvek financovaného alebo nefinancovaného zabezpečenia. Platí najmä, že:

 - a) nominálnou hodnotou poskytnutých finančných záruk je maximálna suma, ktorú by musel subjekt zaplatiť, ak by došlo k uplatneniu záruky;
 - b) nominálnou hodnotou úverových príslubov je nevyčerpaná suma, ktorú sa inštitúcia zaviazala požičať.

V nominálnej hodnote uvedenej v druhom pododseku sa nezohľadňujú žiadne špecifické úpravy kreditného rizika, dodatočné úpravy ocenenia v súlade s článkami 34 a 105, sumy odpočítané v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. m) ani iné zníženia vlastných zdrojov súvisiace s danou expozíciou.
3. Na účely článku 36 ods. 1 písm. m) sa ako problémové klasifikujú tieto expozície:
 - a) expozícia, pri ktorej došlo k zlyhaniu v súlade s článkom 178;
 - b) expozícia, ktorá sa považuje za expozíciu zhoršenej kvality v súlade s uplatniteľným účtovným rámcom;
 - c) expozícia v skúšobnej lehote podľa odseku 7, ak sú prijaté dodatočné opatrenia na odloženie splatnosti alebo ak sa stane expozíciou, ktorá je viac než 30 dní po splatnosti;

- d) expozícia vo forme prísľubu, ktorý – ak by došlo k jeho vyčerpaniu alebo inému použitiu – by so sebou niesol riziko toho, že nebude splatený v plnej miere bez toho, aby došlo k realizácii kolaterálu;
- e) expozícia vo forme finančnej záruky, s ktorou sa spája riziko, že si ju uplatní zaručená strana, a to aj vtedy, keď podkladová zaručená expozícia spĺňa kritériá na to, aby sa považovala za problémovú.

Keď má inštitúcia na účely písmena a) súvahové expozície voči dlžníkovi, ktoré sú viac než 90 dní po splatnosti a ktoré predstavujú viac než 20 % všetkých súvahových expozícií voči uvedenému dlžníkovi, všetky súvahové a podsúvahové expozície voči uvedenému dlžníkovi sa považujú za expozície po splatnosti viac než 90 dní.

4. Expozície, ktoré neboli predmetom opatrení na odloženie splatnosti, sa prestávajú klasifikovať ako problémové na účely článku 36 ods. 1 písm. m), ak sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) expozícia spĺňa výstupné kritériá, ktoré inštitúcia používa na ukončenie klasifikácie ako expozície zhoršenej kvality v súlade s uplatniteľným účtovným rámcom a klasifikácie ako zlyhanej expozície v súlade s článkom 178;
 - b) situácia dlžníka sa zlepšila do tej miery, že inštitúcia je presvedčená, že pravdepodobne dôjde k úplnému a včasnému splateniu;
 - c) dlžník nemá žiadnu sumu, ktorá by bola po splatnosti viac než 90 dní.
5. Klasifikáciou problémovej expozície ako dlhodobého aktíva držaného na predaj v súlade s uplatniteľným účtovným rámcom sa neukončuje jej klasifikácia ako problémovej expozície na účely článku 36 ods. 1 písm. m).
6. Problémové expozície, ktoré sú predmetom opatrení na odloženie splatnosti, sa prestávajú klasifikovať ako problémové na účely článku 36 ods. 1 písm. m), ak sú splnené všetky tieto podmienky:
 - a) expozície sa už nenachádzajú v situácii, ktorá by viedla k ich klasifikácii ako problémových expozícií podľa odseku 3;
 - b) uplynul aspoň jeden rok medzi momentom, keď boli naposledy prijaté opatrenia na odloženie splatnosti, a momentom, keď boli expozície klasifikované ako problémové;
 - c) neexistuje žiadna suma po splatnosti, ktorá by vyplývala z opatrení na odloženie splatnosti, alebo inštitúcia je na základe analýzy finančnej situácie dlžníka presvedčená, že existuje pravdepodobnosť úplného a včasného splatenia expozície.

Na účely písmena c) sa úplné a včasné splatenie môže považovať za pravdepodobné, ak dlžník realizoval pravidelné a včasné splátky súm rovnajúcich sa jednej z týchto položiek:

- i) sume, ktorá bola po splatnosti pred prijatím opatrenia na odloženie splatnosti, ak existovali sumy po splatnosti;
 - ii) sume, ktorá bola odpísaná na základe prijatých opatrení na odloženie splatnosti, ak neexistovali sumy po splatnosti.
7. Ak sa problémová expozícia prestala klasifikovať ako problémová podľa odseku 6, takáto expozícia musí byť v skúšobnej lehote až dovtedy, kým nie sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) uplynuli najmenej dva roky od dátumu, kedy bola expozícia s odloženou splatnosťou reklasifikovaná na bezproblémovú;
- b) najmenej počas polovice obdobia, počas ktorého expozícia bola v skúšobnej lehote, prebiehali pravidelné a včasné platby, ktoré viedli k splateniu značnej súhrnnej sumy istiny alebo úroku;
- c) žiadna z expozícií voči dlžníkovi nie je viac než 30 dní po splatnosti.

Článok 47b

Opatrenia na odloženie splatnosti

1. Na účely článku 47a „opatrenie na odloženie splatnosti“ zahŕňa koncesiu od inštitúcie smerom k dlžníkovi, ktorý zažíva alebo pravdepodobne zažije zhoršenie svojej finančnej situácie. Koncesia môže zahŕňať stratu pre veriteľa a odkazuje na ktorúkoľvek z týchto situácií:
 - a) úprava podmienok dlhového záväzku, ak by takáto úprava nebola prijatá, keby sa finančná situácia dlžníka nebola zhoršila;
 - b) celkové alebo čiastočné refinancovanie dlhového záväzku, ak by takéto refinancovanie nebolo povolené, keby sa finančná situácia dlžníka nebola zhoršila.
2. Na účely odseku 1 sa za opatrenia na odloženie splatnosti považujú aspoň tieto situácie:
 - a) nové zmluvné podmienky, ktoré sú pre dlžníka priaznivejšie než predchádzajúce zmluvné podmienky;
 - b) nové zmluvné podmienky, ktoré sú pre dlžníka priaznivejšie než zmluvné podmienky, ktoré tá istá inštitúcia v danom čase ponúka dlžníkom s podobným rizikovým profilom;
 - c) expozícia bola v rámci prvotných zmluvných podmienok klasifikovaná ako problémová ešte pred úpravou zmluvných podmienok, alebo by bola klasifikovaná ako problémová, ak by nedošlo k úprave zmluvných podmienok;
 - d) opatrenie má za následok celkové alebo čiastočné zrušenie dlhového záväzku;
 - e) inštitúcia schvaľuje uplatnenie doložiek, ktoré umožňujú dlžníkovi upraviť podmienky zmluvy, a expozícia bola klasifikovaná ako problémová ešte pred uplatnením uvedených doložiek, resp. by sa klasifikovala ako problémová, keby k uplatneniu uvedených doložiek nedošlo;
 - f) v čase alebo takmer v čase poskytnutia dlhu dlžník uskutočnil platby istiny alebo úroku týkajúce sa iného dlhového záväzku v tej istej inštitúcii, ktorý bol klasifikovaný ako problémová expozícia alebo ktorý by bol klasifikovaný ako problémový, keby nedošlo k uvedeným splátkam;
 - g) úprava zmluvných podmienok zahŕňa splátky, ktoré sa uskutočnili nadobudnutím vlastníctva kolaterálu, keď takáto úprava predstavuje koncesiu.
3. Na účely odseku 1 sú ukazovateľmi toho, že mohlo dôjsť k prijatiu opatrení na odloženie splatnosti, tieto okolnosti:
 - a) prvotná zmluva bola po splatnosti o viac než 30 dní najmenej raz za obdobie troch mesiacov pred jej úpravou, alebo by bola po splatnosti o viac než 30 dní bez uvedenej úpravy;

- b) v čase alebo takmer v čase uzavretia úverovej zmluvy dlžník uskutočnil platby istiny alebo úroku týkajúce sa iného dlhového záväzku v tej istej inštitúcii, ktorý bol 30 dní po splatnosti, najmenej raz za obdobie troch mesiacov pred poskytnutím nového dlhu;
 - c) inštitúcia schvaľuje uplatnenie doložiek, ktoré umožňujú dlžníkovi zmeniť podmienky zmluvy, a expozícia je 30 dní po splatnosti, resp. by bola 30 dní po splatnosti, keby k uplatneniu uvedených doložiek nedošlo.
4. Na účely tohto článku sa zhoršenie finančnej situácie dlžníka posudzuje na úrovni dlžníka, pričom sa zohľadňujú všetky právne subjekty v skupine dlžníka, ktoré sú v rozsahu účtovnej konsolidácie skupiny, a fyzické osoby, ktoré uvedenú skupinu ovládajú.

Článok 47c

Odpočet o problémové expozície

1. Na účely článku 36 ods. 1 písm. m) inštitúcie určujú príslušnú výšku nedostatočného krytia pri problémových expozíciách, ktorá sa má odpočítavať od položiek vlastného kapitálu Tier 1, tak, že odpočítajú sumu určenú v písmene b) od sumy určenej v písmene a):
- a) súčet:
 - i) nezabezpečenej časti každej problémovej expozície, ak existuje, vynásobenej príslušným koeficientom uvedeným v odseku 2;
 - ii) zabezpečenej časti každej problémovej expozície, ak existuje, vynásobenej príslušným koeficientom uvedeným v odseku 3;
 - b) súčet týchto položiek za predpokladu, že sa týkajú konkrétnej problémovej expozície:
 - i) špecifické úpravy kreditného rizika;
 - ii) dodatočné úpravy ocenenia v súlade s článkami 34 a 105;
 - iii) iné zníženia vlastných zdrojov;
 - iv) pre inštitúcie, ktoré vypočítavajú hodnoty rizikovo vážených expozícií pomocou prístupu na základe interných ratingov, absolútna hodnota súm odpočítaných podľa článku 36 ods. 1 písm. d), ktoré sa týkajú problémových expozícií, ak sa absolútna hodnota priraditeľná ku každej problémovej expozícii určuje vynásobením súm odpočítaných podľa článku 36 ods. 1 písm. d) príspevkom výšky očakávanej straty pri problémovej expozícii k celkovým výškam očakávaných strát pre zlyhané alebo nezlyhané expozície, podľa konkrétneho prípadu.

Zabezpečená časť problémovej expozície je tá časť takejto expozície, ktorá je krytá financovaným zabezpečením alebo nefinancovaným zabezpečením v súlade s kapitolami 3 a 4 hlavy II.

Nezabezpečená časť problémovej expozície zodpovedá prípadnému rozdielu medzi hodnotou expozície podľa článku 47a ods. 1 a prípadnou zabezpečenou časťou expozície.

2. Na účely odseku 1 písm. a) bodu i) sa uplatňujú tieto koeficienty:

- a) 0,35 pre nezabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od jedného roka do dvoch rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď je dlžník po splatnosti viac než 90 dní;
 - b) 0,28 pre nezabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od jedného roka do dvoch rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď dlžník nie je po splatnosti viac než 90 dní;
 - c) 1 pre nezabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje od prvého dňa druhého roka po jej klasifikácii ako problémovej, keď je dlžník po splatnosti viac než 90 dní;
 - d) 0,8 pre nezabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje od prvého dňa druhého roka po jej klasifikácii ako problémovej, keď dlžník nie je po splatnosti viac než 90 dní.
3. Na účely odseku 1 písm. a) bodu ii) sa uplatňujú tieto koeficienty:
- a) 0,05 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od jedného roka do dvoch rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď je dlžník po splatnosti viac než 90 dní;
 - b) 0,04 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od jedného roka do dvoch rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď dlžník nie je po splatnosti viac než 90 dní;
 - c) 0,1 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od dvoch do troch rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď je dlžník po splatnosti viac než 90 dní;
 - d) 0,08 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od dvoch do troch rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď dlžník nie je po splatnosti viac než 90 dní;
 - e) 0,175 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od troch do štyroch rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď je dlžník po splatnosti viac než 90 dní;
 - f) 0,14 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od troch do štyroch rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď dlžník nie je po splatnosti viac než 90 dní;
 - g) 0,275 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od štyroch do piatich rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď je dlžník po splatnosti viac než 90 dní;
 - h) 0,22 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od štyroch do piatich rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď dlžník nie je po splatnosti viac než 90 dní;
 - i) 0,4 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od piatich do šiestich rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď je dlžník po splatnosti viac než 90 dní;
 - j) 0,32 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od piatich do šiestich rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď dlžník nie je po splatnosti viac než 90 dní;

- k) 0,55 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od šiestich do siedmich rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď je dlžník po splatnosti viac než 90 dní;
 - l) 0,44 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od šiestich do siedmich rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď dlžník nie je po splatnosti viac než 90 dní;
 - m) 0,75 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od siedmich do ôsmich rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď je dlžník po splatnosti viac než 90 dní;
 - n) 0,6 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje počas obdobia od siedmich do ôsmich rokov po jej klasifikácii ako problémovej, keď dlžník nie je po splatnosti viac než 90 dní;
 - o) 1 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje od prvého dňa ôsmeho roka po jej klasifikácii ako problémovej, keď je dlžník po splatnosti viac než 90 dní;
 - p) 0,8 pre zabezpečenú časť problémovej expozície, pričom tento koeficient sa uplatňuje od prvého dňa ôsmeho roka po jej klasifikácii ako problémovej, keď dlžník nie je po splatnosti viac než 90 dní.
4. Na účely určovania koeficientu uvedeného v odsekoch 2 a 3 uplatniteľného na zabezpečenú alebo nezabezpečenú časť expozície sa uplatňujú tieto pravidlá:
- a) ak expozícia, ktorá bola klasifikovaná ako problémová z dôvodov iných než jej stav po splatnosti viac než 90 dní a následne sa stane expozíciou po splatnosti viac než 90 dní, odo dňa, keď sa stane expozíciou po splatnosti viac než 90 dní, sa s ňou zaobchádza, akoby bola po splatnosti viac než 90 dní k dátumu svojej klasifikácie ako problémovej;
 - b) s expozíciou, ktorá bola klasifikovaná ako problémová, pretože je po splatnosti viac než 90 dní, sa zaobchádza ako s takouto expozíciou až dovtedy, kým sa neprestane klasifikovať ako problémová v súlade s článkom 47a ods. 4 a 6, a to bez ohľadu na dlžníkové splácanie súm po splatnosti;
 - c) s expozíciou, ktorá bola klasifikovaná ako problémová, pretože je po splatnosti viac než 90 dní, a ktorá následne profituje z opatrení na odloženie splatnosti, sa stále zaobchádza ako s expozíciou po splatnosti viac než 90 dní;
 - d) to, či je expozícia po splatnosti viac než 90 dní, sa určuje v súlade s článkom 178.
5. Orgán EBA posudzuje rozsah postupov uplatňovaných pri oceňovaní zabezpečených problémových expozícií a môže vypracovať usmernenia na stanovenie spoločnej metodiky vrátane možných minimálnych požiadaviek na precenenie, pokiaľ ide o načasovanie, a *ad hoc* metódy na prudenciálne oceňovanie oprávnených foriem financovaného a nefinancovaného zabezpečenia, najmä v súvislosti s predpokladmi týkajúcimi sa ich náhrady a presaditeľnosti.
- Uvedené usmernenia sa vydajú v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010“.
- (3) V článku 111 ods. 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„1. Hodnota expozície položky aktív predstavuje jej zostávajúcu účtovnú hodnotu po uplatnení špecifických úprav kreditného rizika, dodatočných úprav ocenenia v súlade s článkami 34 a 105, súm odpočítaných v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. m) a po iných zníženiach vlastných zdrojov súvisiacich s položkou aktív. Hodnota expozície podsúvahovej položky uvedenej v prílohe I sa rovná týmto percentuálnym podielom svojej nominálnej hodnoty po znížení špecifických úprav kreditného rizika a súm odpočítaných v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. m):“.

(4) V článku 127 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Nezabezpečenéj časti každej pohľadávky, pri ktorej došlo k zlyhaniu dlžníka v súlade s článkom 178, alebo v prípade retailových expozícií nezabezpečenéj časti každej kreditnej facility, pri ktorej došlo k zlyhaniu v súlade s článkom 178, sa priradí riziková váha:

- a) 150 %, keď súčet špecifických úprav kreditného rizika a súm odpočítaných v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. m) tvorí menej než 20 % nezabezpečenéj časti hodnoty expozície, ak sa tieto špecifické úpravy kreditného rizika a zníženia neuplatnili;
- b) 100 %, keď súčet špecifických úprav kreditného rizika a súm odpočítaných v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. m) tvorí aspoň 20 % nezabezpečenéj časti hodnoty expozície, ak sa tieto špecifické úpravy kreditného rizika a zníženia neuplatnili.“

(5) Článok 159 sa nahrádza takto:

*„Článok 159
Zaobchádzanie s výškou očakávanej straty*

Inštitúcie odpočítajú výšku očakávanej straty vypočítanú v súlade s článkom 158 ods. 5, 6 a 10 od všeobecných a špecifických úprav kreditného rizika a dodatočných úprav ocenenia v súlade s článkami 34 a 110 a inými zníženiami vlastných zdrojov týkajúcimi sa týchto expozícií s výnimkou odpočtov uskutočnených v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. m). K zníženiam súvahových expozícií nakúpených v stave zlyhania v súlade s článkom 166 ods. 1 sa pristupuje rovnako ako k špecifickým úpravám kreditného rizika. Špecifické úpravy kreditného rizika pri expozíciách v stave zlyhania sa nepoužívajú na krytie výšky očakávanej straty pri iných expozíciách. Do tohto výpočtu sa nezapočítava výška očakávaných strát pre sekuritizované expozície a všeobecné a špecifické úpravy kreditného rizika týkajúce sa týchto expozícií.“

(6) V článku 178 ods. 1 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) ktorýkoľvek podstatný kreditný záväzok dlžníka voči inštitúcii, materskej spoločnosti alebo ktorejkoľvek z jej dcérskych spoločností je viac než 90 dní po termíne splatnosti. Príslušné orgány môžu nahradiť lehotu 90 dní lehotou 180 dní v prípade expozícií zabezpečených nehnuteľným majetkom určeným na bývanie alebo nehnuteľným majetkom určeným na podnikanie MSP v triede retailových expozícií, ako aj v prípade expozícií voči subjektom verejného sektora. Lehota 180 dní sa neuplatňuje na účely článku 36 ods. 1 písm. m) alebo článku 127.“

(7) Vkladá sa tento článok 469a:

„Článok 469a

Výnimka z odpočtov od položiek vlastného kapitálu Tier 1 pri problémových expozíciách

Odchyľne od článku 36 ods. 1 písm. m) inštitúcie od položiek vlastného kapitálu Tier 1 neodpočítavajú uplatniteľnú výšku nedostatočného krytia pri problémových expozíciách, keď expozícia vznikla pred 14. marcom 2018.

Ak inštitúcia podmienky expozície, ktorá vznikla pred 14. marcom 2018, upraví tak, že dôjde k zvýšeniu expozície inštitúcie voči danému dlžníkovi, expozícia sa považuje za vzniknutú k dátumu, keď sa úprava začala uplatňovať, a expozícia prestane podliehať výnimke stanovenej v prvom pododseku.“

Článok 2

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*